

Aneta Lewandowska (ur. 1995 r., Ostrów Wielkopolski) - artystka wizualna, absolwentka Wydziału Malarstwa Akademii Sztuk Pięknych im. E. Gepperta we Wrocławiu. W 2020 roku otrzymała dyplom z wyróżnieniem w Pracowniach Malarstwa, Rysunku oraz Mediów Elektronicznych. Studiowała w ramach wymiany na uczelniach Kunstuniversität Linz (Austria) oraz na ASP w Krakowie. Swoje prace prezentowała w ramach wystaw indywidualnych „mniej powagi, więcej magii” (galeria 33, Ostrów Wielkopolski) oraz „patyki i kreski” (JEST galeria, Wrocław). Zajmuje się hawajskim masażem ceremonialnym Lomi Lomi Nui. Od 2020 roku kultywuje projekt „rozkwit”.

Edukacja

Akademia Sztuk Pięknych im. E. Gepperta we Wrocławiu, Wydział Malarstwa, 2020

Kunstuniversität Linz, Austria, Erasmus +, 2019

Akademia Sztuk Pięknych im. Jana Matejki w Krakowie, MOST, 2019

Wybrane wystawy indywidualne:

2021

mniej powagi, więcej magii, galeria 33, Ostrów Wielkopolski

2020

patyki i kreski, JEST galeria, Wrocław

Wybrane wystawy zbiorowe:

2019

Videonews, Galeria Labirynt

2019

Cannot make out your Flags, come nearer, Festival Der Regionen, St. Nikola, Austria

2019

17. Przegląd Sztuki SURVIVAL, Wrocław

2019

Trash zine, Galeria Luka, Poznań

STATEMENT

Przed moimi oczami terażniejszość fluktuuje, szczególnie zdarzenia klimatyczne - spontaniczne i nieoczekiwane - nie pozwalają mi nie kierować twórczej uwagi w ich stronę. Wędrowka przez las i zauroczenie nieustannym przepływem rzeki, którą zmysły nadwyreżone nadmiarem bodźców w przestrzeni publicznej i medialnej. Tak krok za krokiem i oddech za oddechem badam mój stan równowagi, gdzieś w koronach drzew, tam oscyluję najczęściej. Zależy mi na tworzeniu prac sprzyjających wyciszeniu i kontemplacji, treścią nawiązujących do spraw ekologii, świata konsumpcji, natury i duchowości. Wykorzystuję elementy drzew – naturalne odpady, które przeobrażają malarstwo w formy przestrzenne. Zakładam ich zmienność i tymczasowość, obserwuję jak współkreuje je czas. Oddech inspiruje do kreski i wyznacza odległość, wobec której stają się widzialne. Ta rytmicznie powtarzająca się forma, na rysunkach i obiektach, jest moją wizualną mantrą.